

[Ministeren for handel, industri og søfart.] overvejende dels vedkommende er af væsentlig betydning for dansk produktion, og med hensyn til hvilke der ikke kunne forventes nogen væsentlig udvidelse af importen i forbindelse med frilistningen. Det har været nødvendigt at lægge vægt på det sidstnævnte forhold, idet vor valuta-stilling, selvom den er bedret i den senere tid, dog stadig er svag.

Synspunktet har altså været det, at man hellere vil gå gradvis til værks på en måde, der giver tillid til, at de opnåede resultater kan fastholdes, end at tage altfor store skridt på een gang med risiko for tilbage-slag.

Hertil kommer, at der i øjeblikket i Paris foregår forhandlinger om en udvidelse af den gældende fællesfriliste. Vi ved endnu ikke, hvad der kommer ud af disse forhandlinger, og har altså ikke nogen mulighed for om jeg så må sige at foregribe resultaterne af de stedfindende drøftelser. Men når disse forhandlinger er afsluttet, skulle vi jo gerne kunne gennemføre de yderligere liberaliseringsskridt, som den nye liste forudsætter, og af hensyn hertil har det været nødvendigt, at vi ikke på forhånd binder os for hårdt til en liberalisering af varer, der muligvis ikke kommer med på den nye fællesliste. Der må i denne forbindelse også tages visse hensyn af taktisk karakter. Udvidelsen af den europæiske fællesliste til at omfatte en række vigtige varer indenfor vor landbrugseksport er en sag, der må ligge os meget på sinde. Under de internationale drøftelser om dette spørgsmål kan det have sin betydning, at der kan stilles visse modydelsler op i form af fremtidig liberalisering af varer, som frembyder væsentlig eksportinteresse for andre lande. Denne mulighed vil kunne forskætses, hvis man spiller sig sine kort af hændte før tiden.

Værktøj er imidlertid en varegruppe, som det sikkert vil være udmærket at liberalisere, og når det ikke er sket i denne omgang, er det altså udfra de betragtninger, jeg her har anført. Jeg er imidlertid indstillet på, at værktøj må komme med i næste omgang, når vi har set, hvordan den liberalisering, der nu gennemføres, virker, og hvorledes vor betalingsbalance udvikler sig i de kommende måneder. Til den tid vil det jo også være afklaret, hvilke skridt vi eventuelt skal tage af hensyn til nye internationale aftaler.

Gluf Pedersen: Da regeringen i sin tid bebudede denne yderligere liberalisering,

blev det sagt, at formålet var at få skabt en vis konkurrence indenfor landets grænser, så at også produktionen kunne undergives mere konkurrence, og det ville jo også være naturligt, at man, når man skulle gå til en sådan liberalisering og man skulle sørge for en bedre konkurrence, så også mente, det var nødvendigt at give virksomhederne bedre redskaber, så de fik mulighed for at gøre sig mere konkurrencedygtige. Men når man så ser den friliste, der er fremkommet, bliver man skuffet, for stort set er det jo en liste, der ikke bærer præg af, at regeringen har nogen tro på liberaliseringens værdi, og man får det indtryk, at regeringen kun har foretaget en liberalisering, som man er ligefrem tvunget til. Jeg synes, at der i denne liberalisering ligger en protektionistisk tendens. Når man nu spørger den højtærede handelsminister, hvorfor værktøjet ikke er kommet med, får man altså den forklaring, at handelsministeren er enig med os i, at værktøjet burde have været med, og at det kommer med næste gang. Men jeg synes, at når ministeren er enig med os i, at værktøjet skulle med, så ville det være det naturligste, at værktøjet blev det første, der kom med. Vi fik ingen forklaring på, hvorfor man her til landet ikke må indføre nyttigt værktøj. Hvorfor må man ikke tillade virksomhederne at indføre det værktøj her til landet, som de mener, det er økonomisk forsvarligt for dem at indføre, og hvorfor vil regeringen forbyde det? Man kan ikke undgå at tro, at nogle værktøjsproducenter her i landet skal beskyttes, men der er jo ingen rimelighed i at give danske virksomheder sådanne vilkår, at de ikke kan få det billigst mulige værktøj at arbejde med.

Ministeren for handel, industri og søfart

(Rytter): Med hensyn til den liberalisering, der nu gennemføres, vil jeg gerne sige, som jeg sagde før, at vi er og har været i den tvangssituation, at vi inden 1. maj, efter at have fået udsættelse to gange, skulle give svar. Som jeg også nævnte før, er vi i øjeblikket i en overgangsperiode, hvor vi ikke rigtig ved, hvad resultatet bliver af de forhandlinger, som føres i Paris. Under disse omstændigheder må jeg fastholde, at det er rimeligt at se, hvordan tingene udvikler sig, fuldt vidende, at det ikke alene på dette område, men også på andre områder vil være naturligt at gå videre med liberaliseringen, når vi er mere klar over, hvorledes vi står betalingsmæssigt og med hensyn til de forpligtelser, der yderligere vil blive pålagt os ved de internationale aftaler, som